Marionet van de duivel

Memoires van een overlevende
van ritueel misbruik

BOEKEN VAN KERTH BARKER

MARIONET VAN DE DUIVEL
MEMOIRES VAN EEN OVERLEVENDE VAN RITUEEL MISBRUIK

MARIONET VAN DE DUIVEL II
MEER MEMOIRES VAN EEN OVERLEVENDE VAN RITUEEL MISBRUIK

MENTALE VERLOSSING
HOE TE HERSTELLEN VAN RITUEEL MISBRUIK, MK ULTRA- & MONARCH-HERSENSPOELING

PARANORMALE ONTWIKKELING
VOOR WELDAAD, ZELFVERDEDIGING & POLITIEKE INVLOED

MONARCH-HERSENSPOELING OVERWINNEN
FEEDBACK VAN THERAPEUTEN EN OVERLEVENDEN

Zie http://angelicdefenders.theshamecampaign.com

VRIJWARINGSCLAUSULE

Vrijwaringclausule van de auteur betreffende niet-Engelstalige vertalingen van zijn boek *Angelic Defenders & Demonic Abusers: Memoirs of a Satanic Ritual Abuse Survivor* door Kerth Barker (hierna afgekort tot 'ADDA'):

Een aantal personen, zonder mij van tevoren te hebben geraadpleegd, hebben ervoor gekozen om ADDA te vertalen naar niet-Engelse talen en zijn, in sommige gevallen, begonnen om dergelijke vertalingen op verschillende manieren te distribueren. ADDA, welke van origine door mij in het Engels is geschreven, was nooit bedoeld om voor doeleinden zoals het maken van winst gepubliceerd te worden.

Mijn intentie voor het schrijven en publiceren van dit boek was om het publieke bewustzijn van het fenomeen van kindermisbruik en georganiseerde kinderprostitutie te vergroten. Dit werd gedaan in de hoop om een einde aan deze tragische praktijken te helpen te bewerkstelligen. Aangezien deze praktijken op internationaal niveau plaatsvinden, heb ik er geen bezwaar tegen dat ADDA door anderen vertaald wordt naar een niet-Engelse taal en ervoor kiezen om hun vertaling op wat voor manier dan ook te distribueren.

Ondanks dat neem ik persoonlijk afstand van alle financiële, legale en ethische verantwoordelijkheid voor dergelijke vertalingen. Alle vertalers van ADDA zijn verplicht de volledige verantwoordelijk op zich te nemen voor hun eigen vertalingen. Ik zal niet betrokken raken bij de publicatie of distributie van een van deze vertalingen. Ook vraag ik geen financiële compensatie van de vertalers en zal ik alle aangeboden financiële benefieten afwijzen. Ik zal er geen bezwaar tegen hebben als de vertalers auteursrecht claimen over hun eigen niet-Engelstalige vertalingen, of zelfs verdienen aan de verkoop van deze vertalingen, zolang zij begrip hebben voor, akkoord gaan met en gehoorzamen aan de volgende regels:

1) Iedere niet-Engelstalige vertaling moet na de titelpagina en voor het eerste hoofdstuk van het vertaalde werk deze vrijwaringclausule bevatten.
2) Ik zal onder geen omstandigheid mijn persoonlijke eigendom en auteursrecht over de originele Engelstalige versie van het boek *Angelic Defenders & Demonic Abusers, Memoirs of a Satanic Ritual Abuse Survivor* door Kerth Barker uit handen geven.
3) Ieder auteursrecht dat door een vertaler wordt geclaimd is beperkt tot zijn of haar eigen niet-Engelstalige vertaling; een dergelijke vertaling is tevens niet bevoegd om rechten te claimen over de werken van andere vertalers.
4) Mocht de vertaler, bij het vertalen en distribueren van ADDA, enige nationale of internationale wetten schenden, dan draagt de vertaler de volledige verantwoordelijkheid voor dergelijke overtredingen. [Let op: De originele Engelstalige versie van het boek bevat schokkende omschrijvingen van seksueel kindermisbruik, perverse seksuele praktijken en marteling. Deze omschrijven zijn gemaakt zonder pornografische intenties en enkel voor doeleinden om het volwassen publiek te scholen over de schadelijke aard van kindermisbruik en ritueel misbruik door cultussen. Omdat de auteur niet in staat is om andere talen behalve het Engels te lezen, is hij tevens niet in staat

de verantwoordelijkheid te dragen voor de vertalingen van deze schokkende omschrijvingen in andere talen. Om deze reden draagt de vertaler hiervoor de volledige verantwoordelijkheid.]

5) Het moet duidelijk worden gemaakt dat ADDA enkel geschikt is voor volwassen lezerschap en niet voor kinderen.

Notitie: Verdere informatie over mijn boeken kan gevonden worden op www.KerthBarker.com.

MARIONET VAN DE DUIVEL

Memoires van een overlevende
van ritueel misbruik

Kerth Barker
Vertaald door Kevin Custers

Marionet van de duivel
Memoires van een overlevende van ritueel misbruik

Oorspronkelijke titel: *Angelic Defenders & Demonic Abusers*
Copyright © 2014 Kerth R. Barker
Copyright vertaling © 2020 Alkahest Translations
Auteur: Kerth R. Barker
Vertaler: Kevin Custers

Druk: Bravenewbooks.nl
Vormgeving binnenwerk: Kevin Custers
Omslagontwerp: Kevin Custers
Omslagfoto: De Lichtdichter

Religie/Alternatieve geloofssystemen/Occulte studies/
Satanisme & Demonologie

ISBN: 9789402143003

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd door middel van druk, fotokopieën, geautomatiseerde gegevensbestanden of op welke andere wijze dan ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hierboven genoemde vertaler.

www.alkahest-translations.com

Wegens expliciete beschrijvingen van kindermisbruik wordt geadviseerd dat personen onder de achttien jaar dit boek niet lezen. Heeft u kinderen in huis, zorg dan alstublieft dat zij hier geen toegang tot hebben.

Dit project is mogelijk gemaakt met de hulp van deze vrienden:
Rich Winkel van ThoughtCrimeRadio.net
Jeanice Barcelo van BirthofaNewEarth.com
Patricia Robinett van TheShameCampaign.com

INHOUD

Introductie door de schrijver 011

Mr. 666 014

Mieke het kleine lammetje 024

Bob 046

Geheime bibliotheken 077

Het Huwelijk van het beest 098

Het boek der schaduwen van Suzan de Vergiftiger 106

Verzet door therapie 115

Het rijzen en vallen van Jupiter 124

Jacob de Rechtvaardige 133

Ouwe Jack 140

TWEE CITATEN VAN MARK TWAIN

'*Het is geen wonder dat waarheid vreemder is dan fictie.*
Fictie moet zich houden aan de mogelijkheden.'

'*Het draait niet zozeer om de grootte van de hond in het gevecht,*
maar om de grootte van de vechtlust in de hond.'

INTRODUCTIE DOOR DE SCHRIJVER

Om mijn verhaal over het misbruik dat ik als kind heb moeten doorstaan te kunnen vertellen, zal ik eerst een aantal zaken moeten verduidelijken.

Er zijn journalisten en klokkenluiders geweest die aan het volk hebben geopenbaard dat pedofiele kringen verbonden zijn aan vele politieke schandalen en financiële fraudes. De *Franklin cover-up* in Nebraska was een zo'n schandaal en meerdere journalisten hebben hierover geschreven. In de *Franklin cover-up* werd een kinderprostitutiekring blootgelegd dat politici seksueel bediende en verbonden was aan een satanische cultus. Deze kinderprostitutie werd gebruikt om politici te chanteren, wat op zijn beurt een enorme financiële fraude mogelijk maakte. Later werd er enorm veel moeite gedaan om dit incident in de doofpot te stoppen en het volk ervan te overtuigen dat alles slechts bedrog was. Journalisten zoals Senator John W. DeCamp en Nick Bryant hebben dit echter tot in de diepte onderzocht en openbaarden dat de initiële beschuldiging van een georganiseerde kinderprostitutiekring zeer echt was. En de *Franklin cover-up* was nog maar het topje van de ijsberg. Sindsdien is het maar al te duidelijk geworden dat pedofiele kringen operationeel zijn in Washington DC; Alex Jones, David Icke en andere heldhaftige journalisten hebben dit onderwerp veelvuldig behandeld.

Ook elders in de Verenigde Staten en Europa zijn soortgelijke pedofiele kringen uit de doeken gedaan. Zelfs oud President Jimmy Carter heeft publiekelijk gesproken over het probleem van hedendaagse slavernij in de Verenigde Staten. Het is een onmiskenbaar feit dat kinderen worden ontvoerd en verkocht voor slavernij met seksuele doeleinden. Niet alle pedofiele kringen opereren echter op dezelfde manier, en mijn persoonlijke ervaringen zijn derhalve wellicht ook niet op alle vlakken kenmerkend. Ook probeer ik tijdens het vertellen van dit verhaal niet de rol van een objectieve journalist aan te nemen. Wat ik met dit boek echter wel probeer te doen, is mijn lezers een idee te geven van hoe het er in dergelijke pedofiele kringen aan toegaat vanuit het perspectief van een misbruikt kind. Dit is geen academische analyse, het is enkel mijn intentie om een emotioneel landschap af te schilderen van een kind dat werd gedwongen de pedofiele prostitutie te betreden.

Ik kan mijn verhaal onmogelijk vertellen zonder delen van mijn seksueel misbruik in detail te beschrijven. Ik probeer hiermee niemand kwaad te doen, maar het is nu eenmaal een noodzakelijk onderdeel van het verhaal. Helaas zijn veel pedofielen ervan overtuigd dat zij de kinderen die zij misbruiken genot geven. Ze zien hun daden van seksueel misbruik als daden van liefde, maar een kind dat doodsbang is gemaakt en gedwongen wordt om volwassenen seksueel te dienen voelt geen seksueel genot tijdens deze ervaringen en voelt geen liefde voor zijn misbruikers. Ik kan u uit mijn eigen jeugdervaringen vertellen dat misbruikt

worden erg pijnlijk en vernederend is. Wat ik voelde voor mijn misbruikers was voornamelijk angst en afschuw voor wat zij mij dwongen te doen. Door te beschrijven wat mij en andere kinderen overkwam en door de waarheid achter de pijn en de vernedering op een oprechte manier te presenteren, probeer ik niemand seksueel te prikkelen. De noodzakelijke en gedetailleerde omschrijvingen zijn louter bedoeld om het belang van dit probleem, dat voor zo'n lange tijd is genegeerd, helder over te brengen. Want u moet zich realiseren dat deze vorm van georganiseerde pedofiele prostitutie steeds normaler begint te worden in onze wereld.

Ook voel ik mij bij het vertellen van mijn persoonlijke ervaringen niet verplicht om al mijn kennis te openbaren. Zo zal ik regelmatig namen achterhouden of veranderen en zal ik bepaalde zaken geheim houden om de identiteit van anderen te beschermen. Tevens zullen mijn beschrijvingen van het algemene proces van het misbruik onvolledig zijn omdat ik niemand de volledige technologie van *mind-control* wil aanleren. Ik ben bang dat enkele gewetenloze lezers dergelijke kennis wellicht zullen misbruiken. De waarheid van hoe het voelt om een misbruikt kind te zijn zal ik echter zo eerlijk mogelijk met u delen.

Datzelfde geldt voor het volgende: in het belang van de leesbaarheid en het vertellen van mijn verhaal, zal ik het niet op volledig chronologische wijze vertellen. Het is mijn bedoeling om het verhaal van mijn jeugd te vertellen zoals ik het heb beleefd, maar daarbij zal ik mede de realisaties over mijn jeugd die mij pas in een later stadium van mijn leven zijn toegekomen met u delen.

In de delen waar er dialogen plaatsvinden is het, zo neem ik aan, duidelijk dat niemand zich de exacte formulering van deze gesprekken, welke decennia eerder hebben plaatsgevonden, kan herinneren. Ik herinner mij deze gesprekken zo goed als ik dat kan, maar ik zal niets verzinnen dat zich ook niet daadwerkelijk heeft voorgedaan, noch zal ik de gebeurtenissen zelf aanpassen. Ook moet u begrijpen dat ik een geavanceerde vorm van therapie heb ondergaan welke het geheugensysteem rehabiliteert; dit maakte het voor mij mogelijk om bepaalde herinneringen op een erg directe manier te herervaren. Recentelijk, toen ik het bewuste besluit nam om dit verhaal publiekelijk te delen, zorgde dit voor een vloedgolf aan herinneringen. Zoals ik dit verhaal dus opnieuw beleefde in mijn herinneringen, zo heb ik het ook omgezet in schrift. De dialogen, alsmede de omschrijvingen van gebeurtenissen, zijn mogelijk dus veel nauwkeuriger dan u wellicht zult verwachten.

Tevens denk ik dat ik moet verduidelijken dat mensen die zelf ritueel misbruik hebben ondergaan mogelijk emotioneel verdriet kunnen ervaren bij het lezen van dit boek. Zo zouden de expliciete omschrijvingen van marteling bijvoorbeeld onderdrukte herinneringen kunnen opwekken, en dergelijke plotselinge flashbacks van traumatisch misbruik kunnen erg moeilijk te verwerken zijn. Daarom zou het voor sommigen van u verstandig kunnen zijn om dit boek enkel te lezen wanneer u zich in een veilige en ondersteunende omgeving bevindt. Ik ben er

echter van overtuigd dat dit boek ook erg behulpzaam kan zijn voor overlevenden van misbruik, want zelfs wanneer het pijnlijke herinneringen oproept zou het u misschien kunnen helpen in het verwerken van deze herinneringen, en genezende slachtoffers zullen wellicht hoop vinden in het lezen van het verhaal van een overlevende.

In alle eerlijkheid zal ik niet beweren dat mijn herinnering van het misbruik uit mijn jeugd perfect is. Ik heb echter wel reden te geloven dat mijn herinneringen van dergelijk misbruik helderder zijn dan die van de meeste overlevenden. Wanneer er gebruik wordt gemaakt van hypnose om onderdrukte herinneringen naar boven te halen, kan het soms voorkomen dat de cliënt, door middel van zijn of haar verbeelding, zelf de gaten zal invullen van de delen van de herinnering die wegens het trauma zijn onderdrukt. Ik ben mij echter bewust van het verschil tussen mijn echte herinneringen en mijn verbeelding en het terugroepen van mijn herinneringen is niet gebaseerd op hypnose.

Voor en tijdens het schrijven van dit boek bad ik tot God en stelde ik mijzelf open voor goddelijke sturing. Het besluit om dit verhaal te vertellen triggerde een mentaal proces waarin ik mijn jeugd volledig herleefde. Toen ik eenmaal begon met schrijven vloeiden de herinneringen met grote helderheid naar boven.

De enige manier waarop ik dit kon schrijven was door mezelf niet te censureren, maar door wat ik herleefde in mijn herinneringen simpelweg om te zetten in woorden. In plaats van rekening te houden met wat de lezers, naar mijn idee, waarschijnlijk makkelijker zouden kunnen accepteren, nam ik het besluit om dit verhaal simpelweg recht voor zijn raap te vertellen. Het maakt mij niet uit of dit boek voor al mijn lezers ergens op slaat. Zoals Mark Twain al zei, alleen fictie moet ergens op slaan. Het was bij het schrijven van dit boek tevens niet mijn taak om mensen ergens van te overtuigen. Mijn enige taak was het afleggen van een getuigenis.

MR. 666

Op veel aspecten was de thuissituatie waarin ik opgroeide vrij normaal. We woonden in een van de buitenwijken van St. Louis, Missouri, en het was het type wijk waar iedereen elkaar bij voornaam kende. Als kind speelden we op onze gazonnen en de volwassenen stopten op straat om met elkaar een praatje te maken. Op zomeravonden vingen we regelmatig vuurvliegjes in glazen potten en speelden we verstoppertje met de andere kinderen uit de wijk. In de winter blokkeerden onze ouders soms de straat zodat wij kinderen van de heuvels konden glijden op onze slees. Norman Rockwell had schilderingen kunnen maken van onze wijk. Het was het soort wijk dat werd afgebeeld in oude tv-programma's uit de vijftiger en begin zestiger jaren—programma's zoals *Leave it to Beaver* en *My Three Sons*.

Aan de buitenkant leek alles normaal, maar, zoals bij zoveel dingen op deze wereld, was de onderliggende realiteit niet wat het leek.

Toen ik jong was had mijn familie een vrouw die soms als oppas of babysitter fungeerde; ik weet nog dat wij haar als kind *Shotzy* noemden. Ze sprak goed Engels, maar met een licht Duits accent. Ze was aan ons gezin voorgesteld door mijn opa—een man die ik zal identificeren als *Senior*.

Toen mijn ouders net waren verhuisd naar St. Louis, had mijn opa Shotzy een keer meegenomen en haar voorgesteld als een goede vriendin. Senior werd door mijn ouders erg gerespecteerd; hij had nota bene het huis waar we in woonden voor ze gevonden gedurende de periode waarin er, na de Tweede Wereldoorlog, een huizentekort heerste. Ook had Senior hen geholpen met de financiering van het huis. Kortom, bij mijn ouders stond hij in hoog aanzien.

Mijn vader was een officier van de infanterie in de Tweede Wereldoorlog en had mijn moeder ontmoet tijdens verlof. Ze waren aan elkaar voorgesteld tijdens een feestje dat werd gehouden door een aantal rijke vrienden van mijn vaders kant. Mijn moeder was een officier van het zusterkorps. Ze trouwden en kregen hun eerste kind toen de oorlog nog actief was. Na de oorlog verlieten ze het leger en begon mijn vader aan zijn zakelijke carrière. Uiteindelijk had Senior hen zover gekregen om naar St. Louis te verhuizen. Aan de muur van ons huis hing een foto van mijn ouders die was genomen op de dag dat ze elkaar ontmoet hadden. Ze zagen er netjes uit in hun militaire uniformen. In zekere zin begonnen zij toen aan hun huwelijk als Luitenant Mam en Pap. Mijn vader werd tijdens de oorlog echter gepromoveerd tot Kapitein, waardoor hij de officiële gezagsdrager werd binnen ons gezin.

Niemand in onze nabije familie had echter ooit een hogere rang dan Senior. Hij was de onmiskenbare patriarch van de familie. Hij was een rijk man en zat in het

bestuur van een belangrijke oliemaatschappij en was president van de luchtvaart-afdeling. Hij had vele rijke en machtige vrienden en was bekend met een aantal beroemde personen zoals Charles Lindbergh. Wat de meesten echter niet van Senior wisten, was dat hij tevens een satanist was.

Ik weet niet wat het precieze pad is geweest dat Senior had belopen richting het satanisme. Volgens mij begon het toen hij op de middelbare school zat. Hij werd geworven door een bepaald luciferiaans geheim genootschap. Hij had het IQ van een genie en was erg ambitieus. Hij trouwde jong, verliet de staat Georgia, en begon te werken in de olievelden van Oklahoma. Dit was tijdens de hoogtijjaren en hij verdiende en verloor vele miljoenen dollars daar in de olievelden. Uiteindelijk werd hij aangenomen bij een oliemaatschappij door een bekende leider van de Amerikaanse Naziepartij. Senior had gemengde gevoelens over de nazi's, zijn eigen vader was immers een Jood die zich had bekeerd tot het Christendom. Senior was echter het type man dat alles of iedereen kon verdragen zolang hij zelf maar hogerop kon komen. En het feit van zijn Joodse achtergrond was bij velen onbekend.

Op een bepaald moment in zijn carrière werd hij door zijn bedrijf voor enige tijd naar New York gestuurd. Blijkbaar was deze tijd in New York een keerpunt voor hem geweest, aangezien hij daar werd geworven door een zeer machtig luciferiaans geheim genootschap. Ook ontmoette hij Shotzy daar.

Shotzy was vóór en tijdens de oorlog een leider geweest in de Hitlerjugend-partij van Duitsland. Ook had ze in een van de concentratiekampen samengewerkt met doktoren die experimenteerden op kinderen van Joodse en Zigeuner afkomst. Na de val van nazi-Duitsland dook ze onder als oorlogsmisdadiger. De V.S. deed er na het winnen van de oorlog echter veel moeite voor om de intellectuele hulpbronnen van nazi-Duitsland te bemachtigen, en zo werd Shotzy geworven door de C.I.A. en naar de V.S. gebracht onder *Operation Paperclip*.

Vele Amerikanen zijn zich er nog steeds niet van bewust dat de C.I.A. na de oorlog grote hoeveelheden nazi's de V.S. binnenhaalde. Deze nazi's werden vervolgens zeer invloedrijk binnen de Amerikaanse maatschappij. U moet begrijpen dat de C.I.A. in principe gerund wordt door de *Skull & Bones Society*, die hun leden werft uit de Yale-universiteit. Skull & Bones is weer een vertakking van de *Illuminati* wat, zoals u weet, een geheime organisatie is met als doel wereldwijde heerschappij. Momenteel is het de machtigste organisatie ter wereld.

Na te zijn aangekomen in Amerika, werd Shotzy ondervraagd en getraind door de C.I.A. Ze verschaften haar naast een nieuwe identiteit ook met geld en werk, en al haar oorlogsmisdaden werden kwijtgescholden. Ze was 'gedenazificeerd'.

Shotzy was betrokken met een vorm van onderzoek naar MK ULTRA-hersenspoeling. Hoewel veel mensen hebben gehoord van MK ULTRA, wordt het vaak verkeerd begrepen. In feite was het een project om de kennis van de Amerikaanse overheid op het gebied van mind-control te combineren met de kennis waar de Duitsers op dat gebied over beschikten. De letters MK staan voor het